

Ενημέρωση του ΑΣΚΕ

100 δρχ.

Γραφεία: Τζωρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77, τηλ. 3622315-3619887 αρ. φύλλου 4 ΜΑΡΤΗΣ 87

Ουσία και δέμα στις ελληνοαμερικανικές σχέσεις

Η πορεία των ελληνοαμερικανικών σχέσεων ήταν το δέμα που δέσποσε το Μάρτιο στην πολιτική επικαιρότητα. Αμερικανοί αξιωματούχοι έριξαν μια ομβροπνοία από φιλοσοφικές δηλώσεις, που απομαχύνουν τους τεράστιους μινδύνους που εκυμονεί για την πατρίδα μας η εξάρτηση από τις ΗΠΑ. Η ελληνική κυβέρνηση αντέδρασε με την ομιλία του πρωθυπουργού στα συνεταιριστικά εσέχλη και με καθημερινές δηλώσεις του κυβερνητικού εκπαιδευτή.

Τα φαινόμενα αυτά δε μπορούν να ερμηνευτούν ούτε ως ένα απρόβλεπτο του κ. Παπανδρέου για εσωτερική κατανάλωση (κατά τις συνήθειές του) ούτε ως μια αβύνηση του πατριωτισμού (υπήρξε ποτέ;) της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ.

Έχουμε πολλές φορές γράψει για τη θανάσιμη αντίθεση που υπάρχει μέσα στις ΗΠΑ ανάμεσα στο φιλοαμερικανικό λόμπι, με ευφραστή σήμερα τον Σουλς (την πολιτική του οποίου υπερέχει σήμερα ο κ. Παπανδρέου), και το εβραϊκό λόμπι, που σήμερα κυριαρχεί, με ευφραστή το Ρίγκαν και τον Ουόλ-

μπερκερ. Από την πλευρά της κυβέρνησης των ΗΠΑ, την κύρια ευθύνη για την Τουρκία έχει το Πεντάγωνο που, έχοντας το πάνω χέρι, δέχει ν' ανατρέψει τις ισορροπίες υπέρ της Τουρκίας, ενώ για την Ελλάδα το Στέιτ Ντεπάρτμεντ. Η αδυναμία άσκησης από τις ΗΠΑ μιας ενιαίας πολιτικής στη Ν.Α. πτέρυγα του ΝΑΤΟ ολοκληρώθηκε στον αμερικανικό τύπο και διαπιστώνεται και από Έλληνες δημοσιογράφους.

Η αντίδραση λοιπόν, του κ. Παπανδρέου δεν έχει μια εθνική αφετηρία. Δεν υπάρχει περίπτωση να διξεί ούτε κατά κεραία το καθεστώς της εξάρτησης και πάλι περισσότερο τα αμερικανικά συμφέροντα. Η αναβολή της επιμέλειας της συμφωνίας για τη Φωνή της Αμερικής και η εδνιοποίηση των πετρελαίων είναι στα πλαίσια της διαπραγματεύσεως των όρων της εξάρτησης.

Τα δέματα αυτά αναλύουμε σε ξεχωριστά άρθρα μας σ' αυτό το φύλλο της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Η ελληνική Εκκλησία, για ιστορικούς λόγους, βρέθηκε υπό τοχος περιουσίας πολύ μεγαλύτερης απ' όση θα μπορούσε να έχει ένας τέτοιος θεός, αν το έθνος μας είχε μια αληθινή ιστορική πορεία ενώ, από την άλλη πλευρά, πολλοί ακρότες είναι αυτήμονες.

Για να αρθεί αυτή η ανωνμία της ελληνικής κοινωνίας, το λαϊκό κίνημα πρόβαζε από παλιά το αίτημα να δοθεί η αιώνια περιουσία της Εκκλησίας στους ακρότες.

Το σχετικό νομοσχέδιο που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ στη Βουλή φαίνεται «εκ πρώτης όψεως» ότι πραγματοποιεί αυτό το λαϊκό αίτημα και ανταποκρίνεται στις προσδοκίες των ακρότων. Η κυβέρνηση παρουσιάζεται ν' ανησυχεί για την κακή διαχείριση της εκκλησιαστικής περιουσίας και αναλαμβάνει να την αξιοποιήσει και διαχειριστεί τιμιότερα η ίδια, μέσω των συνεταιρισμών.

Η συνοδική πολιτική όμως, που ακολουθεί το ΠΑΣΟΚ και η επανειλημμένη θέσπιση ψευδοπαραφώνων νόμων, που ουσιαστικά συνεπιδρούν ή εκουχρονίζουν το πολιτικό και κοινωνικό σύστημα, διαμοιχούν πολλές αμφιβολίες.

Κυβέρνηση που βαρύνεται η ίδια με οικονομικά δανδαρα και συνεταιριστικά εσέχλη της που κατηγορούνται για καταχρήσεις διδικατοκυριών ποια εσέχλη παρέχουν για καλύτερη διαχείριση της εκκλησιαστικής περιουσίας;

Τα εσέχλη του νομοσχεδίου, επίσης, που προβλέπουν νέα σύνδεση των καθε είδους συμβουλίων διέπονται φανερά από ένα ξεπερασμένο πνεύμα άσκησης της εξουσίας, σύμφωνο με το οποίο τα πάντα πρέπει να ξεκινούν και να ελέγχονται απόλυτα από την κεντρική εξουσία. Μια σοσιαλιστική αντίληψη, όμως, επιβάλλει να δίνονται περιθώρια λειτουργίας σε άλλους θεσμούς, χωρίς να παρεμβαίνει η κυβέρνηση.

Το καίριο ερώτημα είναι: (συνέχεια στη σελ. 4)

Για το δέμα της Φωνής της Αμερικής η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ θα ξαναγράψει σύντομα. Παρότι πολλές σελίδες αφιερώθηκαν στον τύπο, δεν αναφέρθηκε τίποτα για τη σημασία που έχει η Φ.Α. για τις ΗΠΑ ούτε για τις επιπτώσεις που έχει η λειτουργία της στην Ελλάδα. Μας κρύβουνε πολλά και σημαντικά...

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η συμφωνία πάγωσε, ο σταθμός λειτουργεί

Η αντίδραση της ελληνικής κυβέρνησης στις φιλοσοφικές δηλώσεις των Αμερικανών ήταν να «παγώσει» την επιμέλεια της συμφωνίας για τη λειτουργία της Φωνής της Αμερικής. Όπως είναι γνωστό, καθε ανάλογη συμφωνία προετοιμάζεται από τεχνικούς των δύο μερών και, αμέσως μετά, επιμυρύνεται από την πολιτική ηγεσία. Στην περίπτωση της Ελλάδας η επιμέλεια είναι καθάρως τυπική, αφού σύμφωνα με το νόμο 2733/53, που κατοχυρώνεται και με το Σύνταγμα (άρθρο 28), οι ΗΠΑ έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν οποιοδήποτε χώρο στην Ελλάδα για τις ανάγκες τους, με την υποχρέωση μόνο τεχνικών συνεννοήσεων.

Επομένως, το «πάγωμα» μόνο ως έκφραση δυσαρέκειας προς τις ΗΠΑ πρέπει να ερμηνεύεται κι όχι ως απειχή διακοπής της λειτουργίας της Φωνής, όπως άρνησε να εννοηθεί, για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης ο κ. Παπανδρέου, μιλώντας στα συνεταιριστικά εσέχλη. Άλλωστε, η προηγούμενη συμφωνία έχει λήξει από το 1978 κι ο σταθμός λειτουργεί 9 χρόνια χωρίς κανένα πρόβλημα και θα συνεχίσει να λειτουργεί όσο κι αν διαρκέσει το «πάγωμα». Δε γνωρίζουμε αν

πολλοί από τους ακρότες του κ. Παπανδρέου, που τον χειροκρότησαν θερμά, πίστεψαν πραγματικά ότι είναι δυνατό ν' αμείσθνησει στο παραμυθό τ' αμερικανικά συμφέροντα ή απλά ήδεναν να βρουν μια δικαιολογία στον εαυτό τους, για να συνεχίσουν να παίρνουν το μερίδιό τους από την εξουσία.

Η νέα συμφωνία

Η συμφωνία στην οποία υπαγράφησαν οι τεχνικοί των δύο μερών είναι γνωστή μόνο από δημοσιογραφικές πληροφορίες, αφού δεν υπάρχει ακόμα τίποτα το επίσημο. Με βάση αυτές, φαίνεται ότι θα προεπαθήσουν να χρυσώσουν το χατί με τη χορήγηση σύγχρονου τεχνολογικού εξοπλισμού για τον ΟΤΕ. Δε διενεργείται, όμως, αν πρόκειται για δωρεάν χορήγηση ή για δάνειο. Λέγεται, επίσης, ότι τελικά η ελληνική πλευρά υποχώρησε στο δέμα της ΔΕΗ, που θα χάσει 300 εκατ. δολ. για να εξυπηρετήσει τη Φ.Α.

Προβλέπεται, επίσης, οι κομμάτι της Φ.Α. να χρησιμοποιούνται (όπως ήδη γίνεται) και από την Ελλάδα («Φωνή της Ελλάδας»), κάτι που δεν ανησυχεί τις ΗΠΑ, αφού ελέγχουν την ελληνική κυβέρνηση.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

[Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο μας]

Δημοτικές εκλογές

Στις δημοτικές εκλογές το ΑΣΚΕ αποφάσισε να κατέβει μόνο στην Αθήνα, για να δώσει μια μαζική πολιτική μάχη. Στα αρνητικά των νέων εκλογών ήταν ότι η Α' Αθήνας είναι η πιο συντηρητική εκλογική περιφέρεια της Ελλάδας με έντονο το μεσοστρώσιο στοιχείο, που μετράει μέρος του υατομικού πια στα θύρελα προέδρια. Ήταν, επίσης, η περιοχή που το ΑΣΚΕ είχε δυνάμει λιγότερο από κάθε άλλη, δηλ. περίπου καθόλου. Στα θετικά ήταν ότι δε λειτουργούσαν πολύ τα επιβατικά διχρήματα, είχαν ελάχιστα χαμηλές οικονομικές ανάγκες και το τρέξιμο ήταν μέσα στην Αθήνα.

Δύο αναπάντεχα γεγονότα έπληξαν το κόμμα μέσα στην προεκλογική περίοδο: α) Μια οργανωτική κρίση που προέκυψε από την διατύπωση ανατανατώνων αντιρρήσεων, συνέχισαν με αποχή από κάθε κομματική δραστηριότητα και καταλήξαν με μια πρωτοφανή σε χυδαίωση επίθεση κατά του κόμματος. Οι περισσότεροι είχαν δημιουργήσει προβλήματα και στο παρελθόν ή είχαν διαλυμένους στη συμμαχία τους ή είχαν διάφορες αναστοχές. Καθένας για τους δικούς του λόγους. Η ΚΟΑ, λόγω της κρίσης, ξεκίνησε ουσιαστικά τον προεκλογικό αγώνα μετά τις 10 Σεπτεμβρίου. β) Το ξεκίνημα της οικογένειας του ε. Βασίλη Νικολόπουλου, που νέκρωσε το κόμμα για μια εβδομάδα και υψώθηκε όλα τα μέλη.

Αλλά και πάλι το κόμμα προχώρησε, με την πολύτιμη βοήθεια των νέων μελών που χράφησαν στην ΚΟΑ μέσα στην προεκλογική περίοδο. Δουλέψακε πιο εντατικά από κάθε άλλη φορά και το κλίμα που συναντήσαμε ήταν ευνοϊκό. Όσοι μας ήξεραν (λίγοι στην Α' Αθήνα) παραδέχονταν ότι είχαμε δικαιώσει στα πάλια. Για πρώτη φορά κλήθηκε στο ραδιόφωνο. Τα μηνύματα που παίρναμε δημιουργούσαν μια υπερβολική αισιοδοξία, που τελικά δεν επαληθεύτηκε.

Η εκτίμηση

των αποτελεσμάτων

Το εκλογικό ποσοστό του ΑΣΚΕ ανέβηκε στις δημοτικές του 1986 σε 0,18 % από 0,11 % που ήταν στην Α' Αθήνα στις ευρωεκλογές και 0,12 % στις εθνικές. Παρ' όλη αυτά τα αποτελέσματα δεν υπήρξε ευνοϊκό από τον περισσότερο κόσμο, κυρίως γιατί έγινε πάρα σύγχυση με τα άλλα «μικρά» κόμματα, που πήραν πολύ περισσότερους ψήφους από το 1985.

Μια τέτοια σύγχυση παραβλέπει ότι τα κόμματα αυτά διαθέτουν κάποιους μηχανισμούς με αρκετά υγιή μέσα και μπορούν να αποσπούν ψήφους σε εκλογές μαζικών χώρων (δήμοι, συνδικάτα). Έτσι π.χ. οι τροτσκιστές, ενώ τριπλασίασαν τους ψήφους τους σε σχέση με το 1985, έπεσαν στο μισό σε σχέση με τις δημοτικές του 1982. Το ΑΣΚΕ δεν έχει τόσο σοβαρές μεταβολές. Έχει την υποστήριξη κάποιων ψηφοφόρων, ανεξάρτητα από το χαρακτήρα της εκλογικής μάχης, που οι περισσότεροι δεν πέφτουν στις παγίδες των διλημάτων.

Υπάρχουν, όμως, και κάποιες αρνητικές παράγοντες που δεν πρέπει να αγνοούνται από το κόμμα μας. α) Ένα μέρος (μικρό) του κόσμου που απευθυνόμαστε επηρεάζεται από τις διακηρύξεις «ενότητας» της συμπαρατάξης και ψήφισε τον κ. Κατριβάνο, ελπίζοντας ότι θα βγει δεύτερος και στη συνέχεια δήμαρχος. Άλλωστε το ΑΣΚΕ έδωσε την εντύπωση (και σωστά) ότι ενδιαφέρεται περισσότερο για τη διάδοση των απόψεών του, παρά για τον αριθμό των ψήφων του. β) Η παρουσία μας και η δράση μας γοβίζει ένα σημαντικό αριθμό πολιτών (που σφηνούν απόλυτα με τις διαπιστώσεις μας), είτε γιατί η δική μας πολιτική απομάκρυνση είναι η μόνη που ενοχλεί πραγματικά το καθεστώς της εξάρτησης και τους υπηρέτες του είτε γιατί η εκλογική υποστήριξη του ΑΣΚΕ διχίζει σε πολλούς ότι θα έπρεπε η στάση τους να είναι πιο αγωνιστική, κάτι που δεν ανεχόμαστε, προς το παρόν τουλάχιστον.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΣΤΙΣ 11 ΑΠΡΙΛΗ Η 12^η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ Κ.Ε.

Στις 11-12 Απρίλη θα πραγματοποιηθεί η 12^η σύνοδος της Κ.Ε. του ΑΣΚΕ, στα γραφεία του κόμματος.

Η σύνοδος θα ξεκινήσει το Σάββατο στις 5 π.μ. με την πολιτική εισήγηση που θα καλύπτει τις τελευταίες εξελίξεις των ελληνοαμερικανικών σχέσεων, την «εθνικοποίηση των πετρελαίων, τη λειτουργία της Φωνής της Αμερικής, τα νομοσχέδια

για την ευημερίαση της πειριουσία και για νομία - σέξον, την κατάσταση της οικονομίας και τις διεργασίες στο εσωτερικό των πολιτικών κομμάτων κ.τ.λ.

Την Κυριακή θα γίνει ο απολογισμός της οργάνωσης με βάση τις αποφάσεις της 11^{ης} συνόδου της Κ.Ε. και θα αποφασιστεί ο προγραμματισμός για τους επόμενους μήνες.

ΑΣΚΕ - 3

Η οικονομική εξάρτηση της Ελλάδας. Ο αγώνας για την ανεξαρτησία

Συνεχίζουμε το ιστορικό της ελληνικής οικονομίας

Φ Ρ Α Γ Κ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Α

Κατά τη διάρκεια της γραβουρατίας ο ελληνικός χώρος διασπάται σε μερικά γέονδα (των «Φράγκων») και μικρά ελληνικά κράτη, που επιχειρούν αυτόνομη ανάπτυξη, όπως το Δεσποτάτο της Ηλείας (Άρτα), η Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας και, ιδίως, η Αυτοκρατορία της Νίκαιας.

Η τελευταία εμφανίζει πραγματική οικονομική ανάπτυξη στη Δυτική Μ. Ασία και τα Νησιά, έρχεται σε σύγκρουση με τους «Φράγκους» και γεννιέται, έτσι, η νεοελληνική εθνική συνείδηση. Το 1261 αναυτά την Κωνσταντινούπολη, αλλά ήδη η διαλυμένη έχει περάσει στους Παλαιολόγους, που ουσιαστικά εκθράζουν τα συμφέροντα των Δυτικών και ιδιαίτερα των Βενετών, των Γενουατών κλπ.

Η οικονομία πια βρίσκεται στα χέρια των «Φράγκων», η κοινωνία αποδιοργανώνεται, κινήματα με κοινωνικό περιεχόμενο εμφανίζονται (όπως οι Σηκωτές στη Θεσσαλονίκη στα 1342-49) και, σε συνδυασμό με τη φοβερή επιδημία της πανώλης, το Βυζάντιο καταρρέει και ο χώρος κατακλύζεται από τους Τούρκους (1453). Στην ίδια περίοδο το μεγαλύτερο μέρος της ηπειρωτικής Ελλάδας και όλος ο νησιωτικός χώρος κατέχεται από τους Φράγκους φεουδάρχες, απομυζάται οικονομικά και υπονομεύεται εθνικά. Έτσι εμποδίζεται κάθε αυτόνομη οικονομική εξέλιξη και ανάπτυξη, κάτι που θα επιταθεί με τη σταδιακή κατάντηση και αυτών των περιοχών από τους Τούρκους.

Τ Ο Υ Ρ Κ Ο Κ Ρ Α Τ Ι Α

Η περίοδος της τουρμουρατίας (1453-1821, όχι όμως για όλες τις περιόδους) μπορεί να χαρακτηριστεί σαν μαζοριστική σημασίας για το νεότερο Ελληνισμό. Η τουρμουρική κατάντηση, συνέχεια (και σε ένα βαθμό συνέπεια) της γραβουρατίας, ανέκοψε όλα την ορατή εξέλιξη της

βυζαντινής κοινωνίας. Τα αποτελέσματα της κατάντησης, η ιδιοτυπία του τουρμουρικού κράτους και η βαθμιαία οικονομική διεύθυνση των δυτικών χωρών, που ανεμπόδιστα αναδύονται από το Μεσαίωνα, καθόρισαν τα πλαίσια της πορείας του νεοελληνικού έθνους για ογκλήρωση.

Πρώτη περίοδος (15^{ος} - 17^{ος} αιώνας)

α) Καταστροφή: Στο διάστημα αυτών των τριακοσίων χρόνων συνετέλεσε βαθμιαία η κατάντηση των ελληνικών εδαφών. Όπου εμφανίζονταν οι Τούρκοι σταματούσε κάθε οικονομική ανάπτυξη. Όσοι μπορούσαν μεταναστεύουν στις φραβουρατιζόμενες, αμόνη, περιοχές, στη Δύση και στο Βορρά ή αμόνη και στην Πόλη. Το παιδοκράτωμα είναι η άλλη αιτία. Ο νέος στρατός (= χενιζαροι) και ολόκληρο το διοικητικό και στρατιωτικό σύστημα επανδρώνεται από τους εξισλαμισμένους νέους (Ιεζ-Οκλάν, Ατζέρ-Οκλάν). Το εμπόριο, με το διωγμό και των Βενετών και Γενουατών, εξασθενεί. Η παλιά αριστοκρατία της χης και του χείματος εξασθενεί, εκτός από λίγους που υποτάσσονται με τη δέχμη τους. Επιβάλλεται νέο καθεστώς της χης, το τιμαριωτικό: όλη η χη ανήκει στο Σουλτάνο (εκτός απ' αυτήν που αφήνουν στην εκκλησία και στα μοναστήρια που δεν αντιτάχτηκαν) και ταμάχια της (= τιμάρια) δίνονται στους πολεμιστές (επαχίδες) μόνο για να παίρνουν τα εισοδήματα. Η γεωργική παραγωγή, έτσι, μειώνεται και συνεπεί η αυτό στην επιβίωση στην «μειωμένη οικονομία». Η βιοτεχνία, οι συνεχνίες (= οργανωμένες παραγωγές) εξασθενούν, η ναυτιλία περιορίζεται σε κομβικές επιδρομές και βαρύνονται φόροι δυναστεύουν τους υπέδους. Η κοινωνία αποδιοργανώνεται, η πολιτική ζωή εξασθενεί.

β) Αναδυσχυρότητα: Η ιδιοτυπία, όμως, των Οθωμανών εννοεί ή και δημιουργεί κάποια οικονομικά και κοινωνικά φαινόμενα, που οι συνέπειές τους γράνουν μέχρι σήμερα. Οι Οθωμανοί Τούρκοι είναι στρατιωτική ομάδα νομαδικής καταγωγής, που δρούσαν στην αρχή σαν κλεφτοί και χείρονα έχαναν καταντητές. Δεν ενδιαφέρονται παρά μόνο για τη χεία του ποχέου και για τα τιμάρια. Απεχθάνονται τις οικονομικές δραστηριότητες, τη διοίκηση, την οργάνωση, τον πολιτικό.

Έτσι, αναγκαστικά, στρέφονται προς τους φαχίδες. Η εκκλησία, με τον πλήρη διοικητικό μηχανισμό της, τα μοναστήρια, οι κοινότητες, οι παροί χαιμετήριων που δεν αντιτάχτηκαν και οι Φαναριώτες χίνονται τα όργανά τους, που θα τους εξασφαλίζουν την εισπραξη των φόρων, την υποταγή των καταντημένων και την άμυνα στην προπαγάνδα του Πάπα.

Ταυτόχρονα, οι ανάγκες επιβάλλουν κάποια ανοχή στους υπόδους παραγωγούς αγαθών κι αρχίζει κάποια οικονομική δραστηριότητα (βιοτεχνία, δέμει εμπόριο, τσιγγινία, ναυτική κλπ.)

Για τους Ευρωπαίους ο τουρμουρικός κίνδυνος δεν υπάρχει πια, ας' όσον η Βιέννη σιδήνη οριστικά. Έτσι, ξεκινούν οικονομικές σχέσεις με την Τουρκία. Πρώτη Γαλλία (16^{ος} αι.), ακολουθούν Ολλανδία και Αγγλία. Κύριοι μεσοβαλκτικές οι Έλληνες των παροικιών, που εισφάζουν μετάρια δυτικά συμφέροντα και εμποδίζουν την οικονομική ανάπτυξη των υπόδων Ελλήνων.

Αμερικανοκρατίας συνέχεται...

Μπορεί να πέρασε η εποχή που ο Αρχηγός της Αμερικανικής Αποστολής έδινε δημόσια χατζούκι σ' Έλληνα υπουργό, όμως η ουσία της αμερικανοκρατίας διατηρείται και αναπτύσσεται σήμερα, στις μέρες της σοσιαλιστικής μας κυβέρνησης. Συγκεκριμένα:

* Έχουν οχυρωματικά έργα στα πελοπόννησο της προέχουσας. Είδαμε μέσα στις τριετίες να περνούν κατά την κατασκευή τους τρεις ετών νύξεις. Η μια απ' αυτές λέγεται ότι διοχετεύει δαυρυχάνα αέριο.

* Στη Γαλιβάρδα κυκλοφορούν περιποδικά με τα σήματα των ΗΠΑ και Αμερικανούς στρατιωτικούς, υποναυσιώντες και εξουεχίζονται την Ελληνική Αβυνορία.

* Διατέθηκαν στους Αμερικανούς πινακίδες κυκλοφορίας αυτοκινήτων με ψεύτι-

λους («συμβατικούς» τους λένε) αριθμούς. Η αστεία αιτιολογία είναι η προστασία τους από τους τρομοκράτες. Και είναι αστεία, γιατί μόνον αυτούς δε μπορούν να παραπληγήσουν. Στην πραγματικότητα δε δέχονται να εντοπίζονται εύκολα οι Έλληνες «εχθροί» τους.

* Κατεδάφισαν τα γραφεία του Σωκράτους Εργαζομένων στη βάση των Ελληνικών, δείχνοντας με ποιο τρόπο οι εχθροί του «Ελεύθερου Κόσμου» αντιλαμβάνονται τις συνδικαλιστικές ελευθερίες.

* Ο κ. Δροσογιάννης εξουεχίσει τον εαυτό του, τη θέση του κι ολόκληρη την κυβέρνηση, όταν υπέγραψε συμφωνία με τον κ. Κίρ για να μας δώσουν οι ΗΠΑ τεχνολογικό εξοπλισμό 12 εκ. δολ. κι εκείνι κ. Δ. Δροσογιάννης αναφορά για ότι δέχονται. Πρόταση τα ναρμωτικά.

ΠΑΣΟΚ - ΑΙΓΑΙΟ - ΜΠΟΥΤΟΣ

Στο 22 φύλλο μας προειδοποιήθηκε ότι σύντομα δ' αρχίσει ελληνοτουρκικός διάλογος κι εξηγήσαμε γιατί μόνο αρνητικές συνέπειες θα έχει για μας. Ο διάλογος, λοιπόν, επίσημα - ανεπίσημα άρχισε.

Επίσημα, γιατί ένας πρώην υπουργός, με ιδιαίτερες μάστιγες σχέσεις με τις ΗΠΑ, πήγε στην Τούρκια και συνομήμιζε με τους ιδιωνόντες τα ελληνοτουρκικά. Ανεπίσημα, γιατί δεν ανήκει αυτόμα ο κ. Μπούτος στο ΠΑΣΟΚ ή στην κυβέρνηση του. Το τι θα συμβεί η έναρξη συνομιλιών χωρίς τις αυτονόητες προϋποθέσεις, είναι γνωστό σ' όλους, αυτόμα και στον κ. Θεόδωρα, που μαζεύει υπογραφές για την ελληνοτουρκική γη! Οι πολιτικές ηγεσίες μας έχουν φωνάξει αποφασιστικά, πέρα από την προσφορά στους Αμερικανούς μέσω των Τούρκων της Κύπρου, να προφέρουν και το Αιγαίο στις αμερικανικές εταιρείες πετρελαίου, που θα κάνουν το δικαίωμά ανάμεσα σ' εμάς και τους γείτονες.

Γιατί, όμως, επέλεξε ο κ. Μπούτος σαν αιχμή του δόρα-

τος; Από πού παίρνει τέτοια δύναμη, ώστε να "ταχτεί", να προμαχίσει τους Τούρκους μέσα στη Βουλή τους;

Ο Μπούτος ήταν αρχικά νευρώως και μεταπήδησε στην ΕΡΕ, ως αμερικανόφιλος. Όταν το '81 έφτασε το ημίχρονο του χρόνου να παραδώσει ο Καραμανλής τη συζήτηση στον Ανδρέα, πρώτος ο Μπούτος μίλησε για πιθανή συνεννόηση Ν.Δ. με ΠΑΣΟΚ. Δεξίονος της Ν.Δ. και μάλιστα της «προσδευτικής» πέφτασε στην ΕΡΕ, ώστε να κερδίσει άνετα τις εκλογές ο Ανδρέας. Στις πρώτες δυσκολίες της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ δημιουργεί προβλήματα στη Ν.Δ. Χρησιμοποιεί σαν πιότος που δείχνει την κατεύθυνση της αμερικανικής έννοιας.

Τώρα, αν χρειαστεί, θα μπει και στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αφήνοντας σ' άλλους τη δημιουργία αντιπερίεργων.

Αυτά, βέβαια, δε θα μας ενοιάζαν. Όμως το Αιγαίο και η Κύπρος δεν είναι για να "παίζουν", οι ηγεσίες της δεξιάς.

Φίλε αναγνώστη

Η έβδομος του «Σισκί» βρήκε γραμμένη την ΕΝΗΜΕΡΣΗ. Έτσι με το δέμα δ' ασχοληθούμε στο επόμενο φύλλο. Αποσιώσαμε μόνο την αναμύηση που έδωσε το ΑΣΚΕ στις 28/3/87 προς τις εφημερίδες και την τηλεόραση.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η ένταση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις οξείζεται κατά κύριο λόγο στα αλληλοσυγκρουόμενα αμερικανικά συμφέροντα, που έχουν στόχο τον οικονομικό και στρατιωτικό έλεγχο του Αιγαίου.

Η πιθανότερη εξέλιξη είναι να ενταθούν την ένταση αφού εξισορροπηθούν τα συμφέροντα αυτά.

Η ελληνική πολιτική ηγεσία δε θα πρέπει να μας δημιουργήσει την αυταπάτη ότι ακολουθεί ανεξάρτητη γραμμή. Η στάση της είναι ανάλογη με μέλη των κρίσεων του 1974 και 1976.

Για την Επικρατική Επιτροπή Νίκος Καργόπουλος

ΚΙ ΑΛΛΑ ΔΑΝΕΙΑ (για να ξεπληρώσουμε δάνεια)

Η οικονομία της χώρας μας βρίσκεται στη χειρότερη κατάσταση μεταπολεμικά. Μας το ξαναθύμισε ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Χαλκιάς σε θρόνοατη συνέντευξη του προς τους ανταποκριτές του ξένου τύπου. Παρά το γεγονός ότι η παρουσίαση των οικονομικών μεθόδων γίνεται πάντα με τρόπο ώστε να «ωραιοποιούνται» τα πράγματα, δηλ. δε λέγεται συνήθως ότι η αλήθεια, το περιεχόμενο των δηλώσεων Χαλκιά δε μπορεί να κρύψει την τραγική κατάσταση.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τον κ. Χαλκιά, το εξωτερικό χρέος αυξήθηκε το 1986 κατά 1,63 δις δολ. κι έφτασε με τους πιο μέτριους υπολογισμούς τα 16,9 δις δολ., χωρίς τις καταθέσεις σ' ελεύθερο συνάλλαγμα, που είναι περίπου άλλα 10 δις δολ. Έτσι το 1987 πρέπει να πληρώσουμε 1,5 δις δολ. (η Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών ανεβάζει το ποσό αυτό σε 5 δις δολ. περίπου), το 1988 2 δις, το 89 1,8 δις, το 90 1,85 δις.

Για να πληρώσουμε αυτά τα χρεώματα, θα ξαναδανειστούμε «για να μεταδέσου-

με ένα μέρος του βάρους των χρεωμάτων από τα αμέσως επόμενα χρόνια στην περίοδο μετά το 1990» (Χαλκιάς).

Με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος το εξωτερικό χρέος φτάνει το 46,4% του Α.Ε.Π., ενώ με τα στοιχεία του ΔΟΣΑ το 79,3%. Δηλ. για να ξεπληρώσουμε, πρέπει να δουλεύουμε χωρίς αμοιβή 6-12 μήνες.

Ενώ ο δανεισμός αυξάνει, η διοικητική παρακμή της χώρας μειώνεται. Σύμφωνα με τη Στατιστική Υπηρεσία της ΕΟΚ, το 1986 η Ελλάδα παρουσίασε μείωση κατά 0,3%, ενώ οι άλλες χώρες της ΕΟΚ, κατά μέσο όρο, αύξηση 2%.

Σε εφαρμογή των όρων για τη χορήγηση της δεύτερης δόσης του δανείου από την ΕΟΚ, μειώθηκε κατά 20% ο φόρος σε διάφορα εισαγόμενα είδη πολυτελείας (βίντεο, ρολόγια, μαλλινάκια κ.τ.λ.) από 1/3/87. Έτσι, η ελληνική αγορά θα ωριαρχείται αύριο περιβόετο από τα ξένα προϊόντα με στόχο να ευμενιστεί η ελληνική παραγωγή. Αυτό σημαίνει ότι θα εξαφανιστεί κάθε δυνατότητα απομύησης του ελληνικού λαού.

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΔΕΞΙΑ

Πυκνώνουν τον τεχνητά μαύρο «περίεργο» φαινόμενο στο χώρο της παραδοσιακής δεξιάς. Οι αμειβόμενοι της πολιτικής και του προσώπου του κ. Μιτσωτάκη προβάλλονται απροσδόκητα από το «εχθρικό» του τύπο (Αντόπη, Βραδυνή), χωρίς όμως και να προτείνεται αντιμετώπιση του (κινδύνου). Σε σχέση της Ν.Δ. μηχανοκίνητοι στο Καστρί και ανταλλάσσονται αβροσούρες με τον κ. Παπανδρέου. Ο Καραμανλής βρίσκεται συνεχώς στην επιμαυρότητα και αρνείται να δεχτεί σε απρόσβλητο τον αρχικό της Ν.Δ. (!) Ο Μιτσωτάκης, από την πλευρά του, επιχειρεί παγίωση της θέσης του και πλήρη έλεγχο των μηχανισμών του κόμματος, διμυώνοντας, μάλιστα, ότι ο Καραμανλής αποχώρησε σελιμιά από την ενεργή πολιτική. Τα σοβαρά γεγονότα στο συνέδριο της ΟΝΝΕΔ είναι αποκαλυπτικά για τις ενδοΝΔτικές αντιθέσεις. Οι εμμετοί των Αβέρωφ, Έλερτ, Αχ. Καραμανλή «καπέλωναν», αντέδρασαν και διαγράφηκαν. Ο Μπούτος (βλέπε άλλη στήλη) αναλαμβάνει υπηρεσία στο ΠΑΣΟΚ. Ο Έλερτ δηλώνει: «Πιστεύω ότι η συνεχής επίλυση ευχών φέρει τη

Ν.Δ.... δε μπορεί η Ν.Δ. να δε εξάμνη να επιμαυρίζεται προσχή στη γαλήνη ευμνητορία». Ηγετικοί υμνοί της Ν.Δ. του δίνουν ευμνητή απάντηση.

Υπάρχει, λοιπόν, πραγματική διαμάχη στη Ν.Δ., που εκφράζει τις διαφορές συμφερόντων που αντιπροσωπεύει. Όμως η διαμάχη εντείνεται και βάσιμα υπονοούνται εξελίξεις μεσοπρόθεσμα. Ο Μιτσωτάκης δε βιάζεται προσεχτικά, ώστε να μην ισχυροποιηθεί και όταν χρειαστεί να αντιμετωπιστεί. Οι παράγοντες της Ν.Δ. διατηρούν σοβαρές επαφές με το Καστρί και συντονίζονται στην εξυπηρέτηση των παγκών θέσεων της δεξιάς (είτε ΠΑΣΟΚ λέγεται είτε ΝΔ), αλληλουποστηρίζοντες απρομάχητα. Ο Ράλλης επιμένει στο Καστρί, υποστηρίζει την οικονομική πολιτική του ΠΑΣΟΚ και καταδιώκει τις απεργίες που υποστηρίζει ο Μιτσωτάκης (!) Ο Ανδρέας διαμαρτύρεται γιατί ο Μιτσωτάκης επιτίθεται στον Καραμανλή (!!) Ο Μιτσωτάκης αρνείται την υπαγωγή.

Οι οπαδοί των δυο μεγάλων κομμάτων παρανοούδουν έκπληκτοι...

ΣΧΟΛΙΑ

ΤΩΡΑ, ΤΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΕΙΣ;

Στο ΕΘΝΟΣ (22/3/87) αναγράφεται (και πάλι) η έντονη για επιστροφή στο ΠΑΣΟΚ παλιών διαγραφμένων βουλευτών, με αναφορά και στο μέλος της Ε.Ε. του ΑΣΚΕ Ν. Καργόπουλο.

Φυσικά, δε χρειάζεται να τους πει ούτε διάψευση. Γιατί, όμως, παρ' όλη τη θέση μας είναι δεδομένη, να ναι αυτή την έκθεση πρόταση; Μάλλον πιστεύει πως μπορεί να δημιουργηθεί κάποια σύγχυση σ' αυτούς που δίνουν να φύγουν από το ΠΑΣΟΚ, μια που, όπως και στο ΕΘΝΟΣ γράφεται: «Το ΠΑΣΟΚ είναι ένα αβυσσικό ποτάμι στα πλαίσια της Δύσης».

Τι άλλο να τους πεις;

ΟΙ ΚΑΛΕΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

«Δεν αμειβόμαστε τις καλές προθέσεις του κ. υπουργού», είπε στη Βουλή ο εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Κόρακας για τον κ. Δροσογιάννη στη συζήτηση για τα ναρμωτικά, όταν είναι γνωστό ότι:

1) Ο κ. Δροσογιάννης είναι από τους υπουργούς που διορίζονται κατ' ευθείαν απ' έξω σε τομείς ιδιαίτερου ενδιαφέροντος για τις ΗΠΑ (Άμυνα, Δημ. Τάξη). Το 1981 δεν τον υπέρε κανείς στο ΠΑΣΟΚ. 2) Τα ναρμωτικά διακινούνται μέσα από τους μηχανισμούς του μαδεστών, γιατί, πέρα από την εξουδετέρωση τμήματος της νεοεργίας, μέσα από τους ναρμωμένους στρατολογούνται άτομα για «ειδικές» υπηρεσίες.

Τι έχω να πω οι οπαδοί του ΚΚΕ, που είδαν και άκουσαν τον κ. Κόρακα στην τηλεόραση;

ΟΧΙ ΜΕΧΡΙ ΕΚΕΙ Κ. ΚΥΡΚΟ!

Μπορεί να έχουμε διαφορές με τον κ. Κύρκο και το κόμμα του (το παλιό και το καινούριο) στις πολιτικές μας θέσεις, αλλά πάντα πιστεύαμε ότι ο μαδένος πρέπει να σεβαστεί την ιστορία του και τις απόψεις του.

Αλλά στη συνέντευξή του στο ΒΗΜΑ (22/3/87), προπαδώνοντας να επιρρίψει τη θέση του υπέρ της ΕΟΚ, είπε ότι διαμύθησε, αφού και το ΠΑΣΟΚ τώρα λέει «ναι στην ΕΟΚ».

Όχι και μέχρι εκεί κ. Κύρκο, όταν είναι πια φανερό ότι το ΠΑΣΟΚ πρόδωσε το λαό, αλλάζοντας όλες τις θέσεις του, για να εξυπηρετήσει τους ξένους προεταίτες!

Ο ΝΕΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Παρά τις άουτες προσπάθειες των πάντων ο Γιωργάκης δεν «τραβάει». Γι αυτό δέχισαν να βγάλουν προς τα έξω το δεύτερο χίο της Μαργαρίτας, αυτόν που υπηρετούσε σε διαμονές στη Λήμνο. Και τον έβαλαν να μιλήσει για οικονομικά σε έδαφος ομιλίας στο κόμμα της καμάς, την ΕΓΕ!

Ο... ΕΞΟΡΚΙΣΤΗΣ

Ο επίσης διαφημιζόμενος με καδές μέσο κι απ' όλη σχεδόν τα κόμματα (ως αριστερός) Γεννηματάς δήλωσε: «Μπορεί να μην χειριζόμαστε τον καπιταλισμό, όμως συνεχώς τον εξορμίζουμε»!!

Φαίνεται πως σοσιαλισμός (για τους «αριστερούς» του ΠΑΣΟΚ) = εξορμικός + διαφήμιση.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ

Η Στατιστική Υπηρεσία της ΕΟΚ έδωσε στη δημοσιότητα τους δείκτες πληθωρισμού για την περίοδο Γενάρης 86 - Γενάρης 87. Η Ελλάδα είναι στη χειρότερη θέση με 15,5%. Ακολουθούν:

Πορτογαλία	9,8	Ιρλανδία	3,2
Ιαπωνία	6,1	Γαλλία	2,6
Αντία	4,9	Βέλγιο	0,9
Ιταλία	4,1	Δ. Γερμανία	-0,9
Μ. Βρετανία	3,9	Λουξεμβούργο	-1,1

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΞΙΣΔ

Ο Σαρ Ουόλτον, που θεωρείται ως ο ηρωϊκότερος άνθρωπος της Αμερικής, εκπροσωπώντας και άλλους επιχειρηματίες από την Πολιτεία του, το Αρμπάνκας, επιδιώκουμε το Μάρτη τη Σοβιετική Ένωση με σκοπό να κάνει επενδύσεις.

Ο Ουόλτον είναι ο κύριος μέτοχος της αμερικανικής εταιρείας «Ουόλ Μάρτ».

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΗΠΑ

Το αμερικανικό «Εθνικό Ταμείο για τη Δημοκρατία», που ιδρύθηκε το 1982, χρηματοδοτείται από τον προϋπολογισμό των ΗΠΑ και έχει μέλος τον Δ.Σ. του Κ.Χ. Κίσιγκερ χρηματοδοτήσε γέτος: το Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών, το Ίδρυμα Αμερικανικών Φίλων της Τουρκίας, τη συντηρητική εργατική ομοσπονδία της Κύπρου ΣΕΚ, την τουρκοαμερικανική εργατική ομοσπονδία Τουρκίας... και τους Κόντρας.

Ο Κ. ΠΕΠΕΛΑΣΗΣ

Ο γνωστός για τις σχέσεις του με τους Αμερικανούς μαθητής κ. Αδ. Πεπελάσης, που ήταν κυβερνητικό στέλεχος της Ν.Δ. (έτον τραπεζίνο τμήμα), πήλινε στην Ελληνοαμερικανική Ένωση για τους υπότροφους του ιδρύματος Φουμπεράιτ και τόνισε την ανάγκη να ολοκληρωθεί και να επιτύχει το «εταδερποποιητικό» πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για την οικονομία.

ΣΟΥΛΤΣ ΥΠΕΡ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΟΦ

Ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Τζορτζ Σουλτς δήλωσε: «Ο Γκορμπάτοφ πραγματοποιεί μια σειρά από συνειδητά βήματα προς μια μεταρρύθμιση του σοβιετικού καθεστώτος και για το λόγο αυτό θα πρέπει να χειροφυλάσσεται και να ενισχυθεί».

"N.Y. TIMES", ΥΠΕΡ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΟΦ

Οι Times της Νέας Υόρκης έγραψαν: «Οι ΗΠΑ οφείλουν να υποστηρίξουν πλήρως τις σοβιετικές μεταρρυθμίσεις προς την κατεύθυνση μιας μεγαλύτερης ελευθερίας και ενός μεγαλύτερου ανοιχτού, ακόμα κι αν μ' αυτό τον τρόπο ενισχύουν μια αντίσκηνη χώρα τους».

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΥΠΕΡ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΟΦ

Ο πρωθυπουργός της Ελλάδας δήλωσε: «Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η επιτυχία της μεταρρύθμισης που επιδιώκει ο Γκορμπάτοφ, πέρα απ' όλα τ' άλλα, θα εξασφαλίσει στον ίδιο μια θέση ανάμεσα στις σημαντικότερες προσωπικότητες του αιώνα μας».

(Συνέντευξη στον εφημερίδα ΠΡΕΤΗ 25/2/87)

ΟΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο μας γράψαμε για τα αίτια της ανατροπής των ισορροπιών μέσα στο ΚΚΕ, τον αγώνα που σήμερα διεξάγεται για την εξουσία και το χαρακτήρα των αλλαγών που συντελούνται. Ακολουθεί η συνέχεια και το τέλος του άρθρου.

Η προοπτική

Αναμφισβήτητα η νέα σοβιετική ηγεσία είναι ικανότερη από την προηγούμενη. Η ΕΞΙΣΔ έχει πια πολιτική και δε σύρεται από τις καταστάσεις. Οι μεταρρυθμίσεις θα δώσουν σύντομα αποτελέσματα. Ήδη το 1986 το εθνικό εισόδημα αυξήθηκε πάνω από 4%, η βιομηχανική παραγωγή 5% και το πραγματικό κατά κεφαλή εισόδημα κατά 2,5%. Οι αριθμοί αυτοί δεν είναι εντυπωσιακοί, αλλά είναι καλοί για τα σοβιετικά δεδομένα. Στο πολιτικό-δημοκρατικό επίπεδο, επίσης, η ΕΞΙΣΔ εκφράζεται ισχυρότερα.

Η ουσία, όμως, κατά τη γνώμη μας, είναι ότι οι μεταρρυθμίσεις δεν αποτελούν βήμα προς το σοσιαλισμό, δε θα γίνουν το γαλτό στην εξουσία και, κατά συνέπεια, δε θα απελευθερώσουν τις τεράστιες παραγωγικές δυνάμεις αυτής της χώρας. Πρόκειται για μεταρρύθμιση, ενδοχρονισμό, όχι για επανάσταση. Η διαπάλη αφορά μόνο αυτούς που βρίσκονται μέσα στην ολιγαρχική ομάδα και η ανατροπή των ισορροπιών είναι στα πλαίσια του ίδιου του συστήματος. Επιδιώκεται η ενεργοποίηση ορισμένων μόνο πολιτών (και όχι του συνόλου) και μάλιστα με κίνητρο το χρηματικό κέρδος κι όχι την ιδεολογία.

Το πιθανότερο είναι ότι τα δημοκρατικά ανοιχτά θα υποχωρήσουν όσο ο Γκορμπάτοφ θα εδραιώνεται στην εξουσία και δε θα κινδυνεύει από τους εσωκομματικούς του αντιπάλους. Όσο περνάει ο χρόνος θα εμφανίζονται όλο και μεγαλύτερες ιδιωτικές σοβιετικές επιχειρήσεις και ο γαλός θα βρεθεί μπροστά σε καινούργια προβλήματα, ανάμεσα μ' αυτά που δημιουργούν οι ταξικές αντιθέσεις στις καπιταλιστικές χώρες.

Ο αντίκτυπος στην Ελλάδα

Στην προσπάθειά του να εδραιωθεί και να προωθήσει την πολιτική του ο Μ. Γκορμπάτοφ κάνει ανοιχτά και προς την ΕΟΚ και προς το εμπορικό γόμην των ΗΠΑ (Σουλτς). Έτσι επιτρέπει ανεπιφύλακτα και απρόκαμπτα την κυβέρνηση Παπανδρέου στην Ελλάδα (έχουμε και να αναμνησκούν Γκορμπάτοφ-Φωφάκη και ομιλίες Στανισλάβ στα προηγούμενα φύλλα μας). Τον ενθουσιάζει τους για τις αλλαγές στην ΕΞΙΣΔ εξέφρασαν οι κ.κ. Γκένσερ, Κράβι και Αντρέσι (οι επενδύσεις δυτικών εταιρειών στην ΕΞΙΣΔ θα τους αποδώσουν παρόμοιο κέρδη) και στην Ελλάδα, άνθρωποι

που υπηρετούν με συνέπηση και συνέπεια το καθεστώς της εξάρτησης, αλλά θέλουν να εμφανίζονται ως «σοσιαλιστές» (Γ. Παπανδρέου, Γεννηματάς, Αλιωτής κ.α.). Ο καθεστώ προπαθεί να εξασφαλίσει τη συμπάθεια ή και συμπάθεια του ΚΚΕ στον αγώνα για την εξουσία στη μεταπαπανδρεϊκή εποχή.

Στο ΚΚΕ η επίσημη γραμμή πρέπει πάντα να συμφωνεί με τη γραμμή του ΚΚΕ. Τίσιω, όμως, απ' αυτό κρύβεται μια οξύτατη διαμάχη ανάμεσα στους υποστηρικτές της γραμμής Γκορμπάτοφ (Καρούνης) και της γραμμής Μπρέζνιεφ (Τσοβάνης). Γι' αυτό οι θέσεις για το 128 συνέδριο του ΚΚΕ είναι αλληλοχρονιστικές κι αλληλοαντιτακτικές. Πάντως η αντίθεση αυτή αφορά μόνο τα ανώτερα στρώματα.

Στο ΚΚΕ-Ε.Ο. ο Γκορμπάτοφ διαθέτει μια συγκροτημένη ομάδα (Χύρκος) που έβαλε ήδη μπροστά τις διαδικασίες διάλυσης των κομμάτων για να εξυπηρετήσει τη σοβιετική πολιτική (δηλ. σχετικό άρθρο στο προηγούμενο φύλλο μας).

Αλλά, ως αθέουσε όλους αυτούς τους «ημέτες» που διαμορφώνουν την πολιτική τους με βάση κατευθύνσεις από το εξωτερικό και να κλείσουμε με κάτι πιο σημαντικό με τα οποία μέλη και τους οπαδούς του ΚΚΕ, που είναι κομμάτι του ελληνικού λαού και πολλοί απ' αυτούς έχουν αποδείξει με τις προσωπικές τους δυσίες την αγάπη τους για την πατρίδα μας και το σοσιαλισμό. Μέχρι πέρσι καταδικάζαν με αυστηρότητα όποιον έκανε κριτική στη σοβιετική κοινωνία και μάλιστα πολύ πιο ήπια απ' αυτή που τώρα κάνει ο Γκορμπάτοφ. Σήμερα τι λένε; Δε νομίζουν ότι κάποια στιγμή πρέπει να ξαναεμφανιστούν τη θέση τους με την ηγεσία τους;

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)
γιατί περνάει η κυβέρνηση αυτό το νομοσχέδιο και μάλιστα τώρα; Μήπως για να χτυπήσει το καθεστώς της εκκλησίας; Όχι, γιατί το νομοσχέδιο αφορά μόνο το 1/10 της εκκλησιαστικής περιουσίας. Μήπως για να βοηθήσει τους ανέργους; Όχι, γιατί τότε θα αξιοποιούσε και τις «εθνικές γαίες» (ιμμήματα που παραμένουν στο κράτος από την τουρκοκρατία), που είναι τριπλάσιες έκτασης από τις εκκλησιαστικές. Όχι, γιατί ο Αβέρωφ και ο Τσιτζίκωβιτς της Ν.Δ., ο Σημίτης κι ο Παπανικολάου του ΠΑΣΟΚ - για να μην αναφέρουμε άλλους - καλώς και οι κομουνιστές που διαχειρίζον

Η «εθνικοποίηση» των πετρελαίων

Η «εθνικοποίηση» των πετρελαίων κρύβει πίσω της το μεγάλο εθνικό θέμα της εθνικής μας ανεξαρτησίας στο Αιγαίο.

Ας δούμε, όμως, πρώτα πώς έχει το θέμα των πετρελαίων, αποσυνδέοντάς το, όσο είναι δυνατόν, από το Αιγαίο.

Από πληροφορίες και δημοσιεύματα του ξένου τύπου (ιακμιά ελληνική κυβέρνηση δεν έδωσε, ποτέ, επίσημες πληροφορίες στον ελληνικό λαό) μαθαίνουμε ότι ήδη από την εποχή του Β' Παγκόσμιου Πολέμου και ιδιαίτερα πρόσφατα μετά από παρατηρήσεις δορυφόρων διαπιστώνεται ότι το Αιγαίο αποτελεί το βαθύτερο πεδίο μιας πετρελαιοφόρου λεωάνης, που ξεκινά από τη Ρουμανία και καταλήγει στη Λιβύη. Αυτό, φυσικά, το γνώριζαν οι διάφορες εταιρείες πετρελαίων, αλλά για λόγους εθνικούς για την ώρα δεν προχώρησαν κυρίτερα στην «εθνικοποίηση» του Αιγαίου, παρ' όλο που είχαν υποχρεώσεις προς τις ελληνικές κυβερνήσεις και μπορούσαν άμεσα (και με νομική ισχύ) να ελέγχουν καθε πηροτοπαραγωγική πηγή της χώρας μας. Έως να μην είχε προχωρήσει η τεχνολογία άντλησης υποθαλάσσιων πετρελαίων, ιδίως η άντληση να μην είχε κριθεί συμφέρουσα.

Επί διαταρξίας (της CIA, με τις στενές σχέσεις της με τους πετρελαιοπαραγωγούς) πάλι, στις 23/12/69, υπογράφεται η πρώτη σύμβαση για «πυλ υδρογονάνθρακες υγρού και αέριου μορφής στο Θρακικό Πέλαγος» με την OCEANIC, που αργότερα μετατρέπεται σε καινοπραξία ξένων εταιρειών.

Ακολουθούν χειρτολήσεις με σχετική επιτυχία, έως αρχές του '74 αναλαμβάνεται ο «Πρίνος» και στην 1^η Αυγούστου '75 η ευκωνία παραχώρησης της εκμετάλλευσης μετατρέπεται από την κυβέρνηση Καραμανλή σε συμφωνία συμμετοχής στην παραγωγή κατά 65% (η προηγούμενη κατά 50%), αφού

όμως θα αφαιρούνταν τα 70% των εσόδων για αποσβέσεις!! Έτσι το 65% θα είναι επί των υπολοίπων 30% που, αν υπολογιστούν οι υπερτιμοκομήσεις των εκμεταλλεύσεων υπλ, το ποσοστό γίνεται πολύ μικρότερο. Πουθενά αλλού στον κόσμο δεν πέτυχαν τόσο υψηλό ποσοστό οι εταιρείες πετρελαίου...

Σελιμά η άντληση πετρελαίου αρχίζει το '81 και τον Οκτώβρη '83 έχει παραχθεί το πρώτο εκατομμύριο τόνου αρχού πετρελαίου (από τα 9 που υπολογίζονται ως συνολικό ποτάσιο) με 50.000 βαρέλια τη μέρα (επί συνολικών αναγκών της Ελλάδας 700.000 βαρέλια τη μέρα).

Τον Οκτώβρη '85 το ΠΑΣΟΚ αναυσιώνει ότι, μετά από διαπραγματεύσεις, (από το '76 η ικανοτική Denissou αντιπατέθηκε την OCEANIC), η ΔΕΠ (= Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαίου) έγινε μέλος της κοινοπραξίας 10% στην εκμετάλλευση και 25% στην περιοχή έρευνας, χωρίς να διευκρινίζονται τα ανταλλάγματα ούτε η έκθεση των πόσων αυτών με τα προηγούμενα... Ήδη, όμως, είχε γίνει γνωστό (και στον ελληνικό λαό) ότι η εκμετάλλευση του κοιτάσματος γινόταν διαβητιά και με μεγάλες καταστροφές, χωρίς η κυβέρνηση να «μπορεί» να το διαπινώσει και να επέμβει.

Κι ενώ όλα πήγαιναν «καλά», ξαφνικά η κυβέρνηση στις αρχές του Μάρτη ανακοινώνει την «εθνικοποίηση» για εθνικούς λόγους.

Η εκκίνηση, όμως, της ενέργειας αυτής, που όπως ήταν φυσικό για το ΠΑΣΟΚ χρηόσσο τροποποιήθηκε και παρά τον «κατεπείγοντα» χαρακτήρα της ακόμα δεν έχει ψυγίσει, δε μπορεί να γίνει ανεξάρτητα από:

- * το γενικότερο θέμα του Αιγαίου
- * την αντίθεση Στέιτς Ντιπάρτμεντ - Πενταγώνου
- * την αντίθεση εταιρειών πετρελαίου (Standard Oil εναντίον Texaco).

Στο θέμα θα επανέλθουμε.

του ΠΑΣΟΚ.

Γιατί, λοιπόν, η ρήξη με τους δεσποτάδες; Ένας προφανής λόγος είναι να δημιουργήσει την εντύπωση ότι το «προσδοκώ» ΠΑΣΟΚ συγκροτείται με τους «ευντηρητικούς» δεσποτάδες κι έτσι να ευχαριστεί ένα μέρος των οπαδών του. Πολλοί φοβόμαστε, όμως, ότι επιχειρείται μια χειρότερη προσπάθεια αποπροσανατολισμού για να εξυπηρετηθούν κάποια ξένα συμφέροντα. Μήπως κδι (οπωδήποτε πολύ δυσάρεστο) ετοιμάζεται στο Αιγαίο;

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, με άλλες προϋποθέσεις θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ιστορικό. Τώρα θα εμφανίσει άλλη μια διαστρέβλωση των στόχων του λαϊνού κινήματος.